

Nicolae Titulescu

Nicolae Titulescu (n. 4 martie 1882, Craiova – d. 17 martie 1941, Cannes) cunoscut diplomat român, în repetate rânduri ministru, fost Președinte al Ligii Națiunilor.

Născut la Craiova ca fiu al unui avocat, și-a petrecut copilăria la moșia tatălui său în Titulești, Olt. După terminarea liceului "Carol I" la Craiova în anul 1900 cu premiul de onoare, studiază dreptul la Paris obținându-și doctoratul cu teza *Essai sur une théorie des droits éventuels*.

În 1905 s-a întors în România ca profesor de drept la Universitatea din Iași, iar în 1907 se mută în București. În urma alegerilor din 1912, devine deputat pe listele Partidului Conservator-Democrat condus de Take Ionescu, iar cinci ani mai târziu devine membru al guvernului lui Ion I. C. Brătianu ca Ministru al Finanțelor.

În vara anului 1918, împreună cu alți fruntași români (Take Ionescu, Octavian Goga, Traian Vuia, Constantin Mille) înființează la Paris "Comitetul Național Român", cu scopul de a propaga în opinia publică internațională dreptul poporului român la unitatea națională, comitet recunoscut oficial de guvernele puterilor aliate ca organ plenipotențial al națiunii române.

În anii 1927 - 1936, Nicolae Titulescu a fost de mai multe ori Ministru de Externe.

Începând din anul 1921 a funcționat ca delegat permanent al României la "Liga Națiunilor" de la Geneva, fiind ales de două ori (1930 și 1931) Președinte al acestei organizații. În această calitate a militat pentru păstrarea frontierelor stabilite prin tratatele de pace, pentru raporturi de bună vecinătate între statele mari și mici, pentru respectarea suveranității și egalității tuturor statelor în relațiile internaționale, pentru securitate colectivă și prevenirea agresiunii. Contemporanii i-au reproșat apropierea nepotrivită de ministrul de externe al URSS, Maxim Litvinov, ca și prea marea încredere arătată liderilor bolșevici. Simpatia deschisă pentru acțiunile stângii europene, cu precădere în războiul civil din Spania, a fost, de asemenea, rău văzută de clasa politică românească a vremii.

Nicolae Titulescu la Liga Națiunilor (1930)

Titulescu și-a bazat întreaga activitate pe problemele majore, fundamentale, ale politicii externe a României. După instaurarea fascismului în Germania, dându-și seama de pericolul pe care-l reprezenta acesta pentru România (ca și pentru alte state europene), Titulescu a depus o vie activitate în direcția întăririi colaborării internaționale, în interesul păcii și securității europene, pe linia aceasta, Titulescu a semnat la Londra, în 1933, în numele guvernului României, convenția de definire a agresorului și a depus eforturi remarcabile pentru încheierea în 1933 a Micii Înțelegeri și pentru încheierea în 1934 a Înțelegerii Balcanice, pacte regionale în care vedea o pavază împotriva agresiunii.

În 1936, regele Carol al II-lea îl îndepărtează din toate funcțiile oficiale și îl obligă să părăsească țara. Stabilit la început în Elveția, apoi în Franța, Nicolae Titulescu a propagat chiar și în exil prin conferințe și articole de ziare ideea prezervării păcii, anticipând pericolul unui nou război.

Nicolae Titulescu moare la Cannes(sau Souvrettes, Elveția, după Petre Pandrea), după o lungă suferință, la data de 17 martie 1941.

Predecesor: Barbu A. Știrbey	Ministrul Afacerilor Externe 24 noiembrie 1927 – 9 noiembrie 1928	Sucesor: Gheorghe Mironescu
Predecesor: Alexandru Vaida-Voievod	Ministrul Afacerilor Externe 20 octombrie 1932 – 1 octombrie 1934	Sucesor: Gheorghe Tătărăscu
Predecesor: Gheorghe Tătărăscu	Ministrul Afacerilor Externe 10 octombrie 1934 – 28 august 1936	Sucesor: Victor Antonescu